

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Abbati Cisterciensi Et Petro de Castonovo apostolicæ sedis Legatis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

parrochialis Ecclesiæ retinere, cum sæpe sit talis locus incultus de quo parrochialis Ecclesia magnos percipit decimarum ratione proventus. Datum Viterbij XI. Kal. Septembris, anno decimo.

ABBATI CISTERCIENSI ET PETRO
de Castronovo apostolice sedis Legatis.

Epist. 111.
Ad quem peti-
near dominium
urbis Massi-
liensis.

Significante venerabili fratre nostro Arelatensi Archiepiscopo cum multis Episcopis ad nostram noveritis audientiam pervenisse quod cum cives Massilienses in fœdus pacis convenissent cum eis, gravis ex parte dilecti filij nobilis viri Hugonis de Baucio querimonia fuit proposita contra eos, videlicet quod B. quondam domino Massilia viam universæ carnis ingresso, cum civitas Massiliensis ad nobilem mulierem B. filiam ejus jure noceretur hereditario pertinere, cives ipsi Roncelinum fratrem dicti defuncti, monachum & Subdiaconum, in Abbatem electum, cum impetu populari de monasterio extrahentes, lacerato ipsius habitu, consentientem & volentem, in suum & dictæ civitatis dominum non sine magna divinæ majestatis offensa & gravi præfatæ nobilis præjudicio assumpserunt. Quamobrem dictus Hugo de Baucio, qui sæpefatam nobilem duxit legitime in uxorem, prolemque suscepit ex ea, cum nobili viro W. de Baucio Principe Arausicensi germano suo memoratis Episcopis & nobis humiliter supplicavit ut cum ipsi fideles existant Ecclesiæ ac devoti, & ad promotionem pacis juxta mandatum nostrum intendant viriliter & potenter, eisdem Hugoni super adipiscenda hereditate uxoris suæ dignaretur Ecclesia subvenire. Cum igitur occurrere debeat sedes apostolica præsumptionibus malignorum & eorum excessus pastorali sollicitudine cohibere, discretioni vestræ per apostolica scripta mandamus atque præcipimus quatinus in dictos cives, ut memoratum Roncelinum excommunicatum, apostatam, & perjurum, à dominio suo, quod contra proprium juramentum in contemptum Dei & fidei Christianæ opprobrium detinet occupatum, prorsus amoveant, & supradictæ nobili hereditatem restituant, ut tenentur, per excommunicationis & interdicti civitatis & terræ ad ipsius dominium pertinentis sententias, sublato cujuslibet contradictionis & appellationis obstaculo, sicut justum fuerit compellatis. Attentius provisuri ut sententias ipsas factis in monasterio sancti Victoris appel-

latione remota inviolabiliter observari. Datum Viterbij XI. Kal. Septembris, anno decimo.

CVSENTINO ARCHIEPISCOPO
& Episcopo Marturanensi.

Sedens iniquitas super talentum plumbi quosdam malitiæ perversitate gravatos tam miserabiliter in vitiorum ima depressit ut latantes cum male fecerint, ac in rebus pessimis exultantes, ex quadam delinquendi consuetudine in tanta prævaricationis devenere contemptum ut licet per multimodæ transgressionis excessus contra se non immerito provocent iram Dei, ad Ecclesias tamen & ecclesiasticos viros, in reprobum sensum dati, manus extendere non formidant, ipsorum bona præsumptuosis ausibus invadentes & dantes in direptionem & prædam. Credebamus sanè quod vexatio dedisset intellectum auditui, & nobilis regni Sicilia diutinæ tribulationis aculeus docuisset per justitiæ semitam ambulare. Sed, quod dolentes dicimus, videntur eorum aliqui inter flagellorum malleos duruisse, dum eò minus ab illicitis abstinent quò potius persecutionis acerbitas invalescit. Sicut enim venerabilis frater noster P. Militensis Episcopus graviter conquestus est coram nobis, nobilis vir Comes Amfufus, Ecclesia Militensi vacante, turrim ipsius, in qua consueverant esse campanæ, fraudulenter invadens, Comiti R. fratri suo assignavit eandem: qui tam Episcopum ipsum quam Ecclesiam suam intolerabili vexatione fatigans, domos episcopales & Canonicorum etiam & Clericorum Militensium occupavit, illas ad usum suum & suorum minus honestè quam deceat retinendo. Frumentum insuper, vinum, hordeum, & alia bona tam Episcopi quam Ecclesiæ capiens, ipsa pro suæ voluntatis arbitrio dissipat & consumit, ac homines ejusdem Ecclesiæ indebitis angariis & variis gravaminibus non desinit molestare. Præterea Canonicos & Clericos Militenses sine causa rationabili sæpe capiens, quosdam bonis propriis spoliat, quosdam tamdiu detinet carcerali custodiæ mancipatos donec ipsos ad intolerabilem ferè redemptionem adducit. Dicitur etiam Comes R. cum quoddam castrum de novo construxerit, & homines Ecclesiæ nequiret inducere ut habitarent ibidem, casale de Karna ad eandem Ecclesiam pertinens dissipavit, eosdem homines de locis propriis expel-

Epist. 111.
De protectione
Episcopi Militensis
adventus
Comitem Am-
fufum.